

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de avocatul Bulbuc Boris în numele inculpaților Sadovnic Victor și Țulea Cristian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Sadovnic Victor Ilie, născut la XXXXXX, originar și domiciliat în XXXXXX,

Țulea Cristian Vladislav, născut la XXXXXX, originar din XXXXXX, domiciliat în XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 25.08.2015 – 25.04.2016;*
2. *Instanța de apel: 23.05.2016 – 14.09.2016;*
3. *Instanța de recurs: 25.11.2016 – 21.03.2017.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 25 aprilie 2016 **Sadovnic Victor Ilie** și **Țulea Cristian Vladislav** au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 186 alin.(4) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă în privința inculpaților Sadovnic Victor Ilie și Țulea Cristian Vladislav a fost aplicată obligarea de a nu părăsi localitatea până la rămânerea definitivă și executorie a sentinței, cu luarea ulterioară sub strajă și plasarea în penitenciar pentru executarea pedepsei.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, la 21 mai 2015 în perioada de timp de la ora 16:00 și până la ora 20:00, inculpații Sadovnic Victor și Țulea Cristian, prin înțelegere prealabilă, împreună și de comun acord, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu sunt văzuți

de nimeni, prin deteriorarea ușii, au pătruns în oficiul Asociației Obștești „Uniunea Veteranilor Războiului din Afganistan a Republicii Moldova” situat pe str. XXXXXX, de unde, pe ascuns au sustras bunuri și au părăsit locul săvârșirii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzându-i victimei o daună considerabilă în sumă de 51272 lei, ce constituie proporții mari.

Astfel, acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art.186 alin.(4) Cod penal cu indicii calificativi: *furtul, adică sustragerea pe ascuns al bunurilor altei persoane de două persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpaților Sadovnic Victor și Țulea Cristian, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpaților să fie reîncadrate din art. 186 alin. (4) Cod penal în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse non privative de libertate.

În argumentarea apelului declarat, avocatul Bulbuc Boris a invocat că:

– inculpații Sadovnic Victor și Țulea Cristian au recunoscut vina parțial, au declarat că au sustras bunuri din oficiul AO „Uniunea Veteranilor Războiului din Afganistan a Republicii Moldova”, dar valoarea acestora nicidecum nu ar putea ajunge la suma indicată de reprezentantul acestei asociații. Mai mult, ei nu au cunoscut ce informație se păstra pe hard și care ar fi fost, eventual, valoarea acestei informații. Intenția a fost îndreptată exclusiv asupra sustragerii băuturilor și a elementelor calculatorului propriu-zis, ca bun material separat și nu ca suport de stocare și păstrare de date. Prin recunoaștere parțială a vinovăției, Sadovnic Victor și Țulea Cristian au recunoscut faptul sustragerii bunurilor, fără, însă a fi de acord cu valoarea acestor bunuri estimate de partea vătămată. Sadovnic Victor și Țulea Cristian au recunoscut faptul sustragerii, nefiind de acord cu valoarea prejudiciului estimat de partea vătămată, întrucât valoarea bunurilor sustrate nu putea ajunge la 51272 lei;

– semnul calificativ al sustragerii pe ascuns a bunurilor „*cu cauzarea de daune în proporții mari*” nu a fost dovedit, mai mult ca atât, că în procesul penal nu a fost înaintată acțiune civilă în modul stabilit de lege, iar valoarea bunurilor sustrate a fost estimată exclusiv din declarațiile reprezentantului AO „Uniunea Veteranilor Războiului din Afganistan a Republicii Moldova”, fără a fi prezentate acte confirmative - acte contabile, acte de inventariere întocmite potrivit regulilor contabilității, facturi, alte acte similare - care ar putea fi apreciate cu titlu de înscrisuri în procesul penal și din care ar rezulta univoc atât existența în natură a bunurilor, cantitatea bunurilor sustrate, cât și tipul și valoarea acestora. Datele indicate de reprezentantul AO „Uniunea Veteranilor Războiului din Afganistan a Republicii Moldova” în plângerea adresată la organul de poliție nu poate fi apreciat drept probă întru dovedirea cuantumului prejudiciului cauzat, atât timp cât nu sunt însoțite de înscrisuri contabile justificative. Iar aprecierea exactă a valorii bunurilor în prezenta cauză penală este esențială, întrucât determină nemijlocit încadrarea juridică a faptelor. Probele administrate și cercetate în instanța de fond nu sunt suficiente și concludente în sensul dovedirii cuantumului prejudiciului cauzat;

– reprezentantul părții vătămate nu a prezentat nici un înscris care să dovedească existența în natură a Softului cu baza de date a veteranilor, pretinsa valoare a acestuia, proveniența și valoarea celorlalte bunuri indicate a fi sustrase, iar aprecierea cantității și valoarea bunurilor doar în baza declarațiilor, în lipsa unor acte contabile, este inadmisibilă. Iar în lipsa unor dovezi privind valoarea exactă a bunurilor sustrase nu este posibilă încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, cu semnul calificativ „daune în proporții mari”. În acest sens, nici un raport de expertiză sau alt act similar care ar putea determina valoarea bunurilor sustrase în cauza penală de învinuire a cet. Sadovnic Victor și Țulea Cristian nu a fost prezentat de partea acuzării;

– martorul XXXXXX a explicat, că nu a putut porni calculatorul primit de la Țulea Cristian, din motiv că era codat, având parolă. Este evident, deci, că din acel calculator nu putea fi ștersă informația stocată, întrucât acesta era securizat cu parolă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților Sadovnic Victor și Țulea Cristian de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(4) Cod penal.

Deși inculpații au recunoscut vina lor parțial în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a indicat, că vinovăția acestora este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Astfel, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței, a considerat întemeiat calificativul „cauzarea de daune în proporții mari” incriminat inculpaților prin rechizitoriu și menținut de prima instanță, or, la materialele cauzei penale a fost anexată plângerea înaintată de către reprezentantul părții vătămate, Mocan Mihail, prin care a prezentat lista tuturor bunurilor sustrase din oficiul AO „Uniunea Veteranilor războiului din Afganistan a Republicii Moldova” în data de 21 mai 2015, cuantumul acestora, precum și prețul per unitate și suma totală al prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

Autenticitatea listei prezentate la urmărirea penală a fost confirmată de către reprezentantul părții vătămate AO „Uniunea Veteranilor războiului din Afganistan a Republicii Moldova”, administratorul XXXXXX, atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul judecării cauzei în instanța de fond.

Instanța de apel a menționat că, declarațiile reprezentantului părții vătămate, XXXXXX, oferite în instanța de fond sunt consecvente, corespund cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale și coroborează cu celelalte probe prezentate și verificate în cadrul cercetării judecătorești. Reprezentantului părții vătămate, XXXXXX, a fost prevenit de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false, și prin

urmare, nu există temei de a aprecia critic aceste declarații oferite sub jurământ și care corespund adevărului.

Totodată, instanța de apel a conchis că, nu există temei de a pune la îndoială existența unui program (Soft) prin care se ducea evidența tuturor veteranilor Războiului din Afganistan din Republica Moldova, luând în considerare că a fost furată Asociația Obștească „Uniunea Veteranilor războiului din Afganistan a Republicii Moldova”, care exercită o activitate necomercială și care trebuie să dispună de o astfel de programă de evidență a tuturor veteranilor războiului din Afganistan aflați pe teritoriul Republicii Moldova.

Potrivit declarațiilor inculpaților oferite în instanța de apel aceștia au declarat că, la momentul comiterii infracțiunii au conștientizat că instituția în care intenționau să pătrundă forțat aparținea Uniunii Veteranilor, acest fapt nu i-a oprit, apoi inculpații au furat din oficiu tot ce se putea.

În contextul celor expuse mai sus, argumentele apelantului cu privire la lipsa probelor ce ar demonstra sustragerea bunurilor indicate în lista prezentată de reprezentantul părții civile, valoarea acestor bunuri, existența în natură a Softului cu baza de date a veteranilor, precum și faptul că, intenția inculpaților a fost îndreptată exclusiv asupra sustragerii băuturilor și a elementelor calculatorului propriu-zis ca bun material separat și nu ca suport de stocare și păstrare de date, au fost apreciate de către instanța de apel ca neîntemeiate.

La fel, nu a fost reținut ca întemeiat nici argumentul apelantului, precum că, martorul XXXXXX nu a putut porni calculatorul primit de la Țulea Cristian, din motiv că era codat, având parolă, fapt ce demonstrează că din acel calculator nu putea fi ștearsă informația stocată, deoarece acesta era securizat cu parolă, or, potrivit declarațiilor reprezentantului părții vătămate, în calculatorul sustras din oficiu după restituire nu mai avea instalată programa (Soft) și baza de date de evidență a veteranilor de război, ceea ce constituie o pierdere enormă pentru asociație.

Instanța de apel a conchis că, nu influențează asupra calificării acțiunilor inculpaților Țulea Cristian și Sadovnic Victor în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, acel fapt că atât inculpații cât și persoana căreia i-a fost înstrăinat calculatorul, XXXXXX, nu au putut beneficia de calculatorul sustras, nu l-au putut porni și vedea programa instalată în acesta.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a conchis, că instanța de fond a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, care pentru prima dată au săvârșit o infracțiune gravă, au recunoscut vina parțial, s-au căit sincer de cele comise, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, astfel, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă pentru faptele săvârșite.

Instanța de apel, reieșind din toate circumstanțele cauzei și caracteristicile inculpaților expuse de către prima instanță în conținutul sentinței, a concluzionat că, realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea și reeducarea inculpaților, precum și, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din

partea inculpaților, cât și a altor persoane, este posibilă doar cu izolarea acestora de societate, urmând ca aceștia să execute real pedeapsa închisorii.

6. Decizia instanței de apel pronunțată la data de 12 octombrie 2016, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpaților Sadovnic Victor și Țulea Cristian la data de 10.11.2016, care, invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct.6), 11) și 13) Cod de procedură penală, solicită, casarea acesteia și încetarea procesului penal în privința inculpaților în legătură cu amnistia.

În susținerea solicitării sale indică următoarele argumente:

– instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și anume, ca fiind dovedit cuantumul prejudiciului – daune în proporții mari (până la modificările în vigoare din 07.10.2016), prin simpla includere a unor date despre anumite produse a prețului estimativ al acestora (per unitate și în total) într-o simplă listă, confirmată de reprezentantul AO „Uniunea Veteranilor războiului din Afganistan a Republicii Moldova”;

– în opinia recurentului mărimea prejudiciului nu a fost stabilit, și totodată, menționează că, în procesul penal nu a fost înaintată acțiune civilă în modul stabilit de lege, iar valoarea bunurilor sustrase a fost estimată exclusiv din declarațiile reprezentantului AO „Uniunea Veteranilor războiului din Afganistan a Republicii Moldova”, fără a fi prezentate acte confirmative – acte contabile, acte de inventariere, facturi, alte acte similare, care ar putea fi apreciate cu titlu de înscrisuri în procesul penal și din care ar rezulta univoc existența bunurilor sustrase, cantitatea și valoarea acestora;

– consideră că, acțiunile inculpaților urmează a fi reîncadrate în baza art.186 alin. (2) Cod penal, în legătură cu modificările introduse în Codul penal la art.126 din 07.11.2016, deoarece potrivit acestor modificări suma prejudiciului indicat în rechizitoriu nu constituie proporții mari;

– totodată, consideră că, procesul penal în privința inculpaților urmează a fi încetat în baza Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, considerând că, faptele inculpaților urmează a fi încadrate în baza legii care ameliorează situația acestora, prevedere stipulată în prisma art.10 Cod penal, luând în considerație Legea nr.207 din 29.07.2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

8.1. Cu referire la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de către recurentul Bulbuc B., Colegiul lărgit, analizând decizia atacată, consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut concluzia primei instanțe, considerând că aceasta corect a stabilit circumstanțele de fapt ale cauzei, constatând corect faptele săvârșite de Sadovnic Victor și Țulea Cristian, iar la judecarea apelului declarat de avocat în numele acestora, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie.

Astfel, Colegiul penal a ajuns la concluzia, că instanța de apel corect a respins argumentele apărării și a considerat dovedit quantumul prejudiciului material cauzat prin infracțiune, deoarece la materialele cauzei penale a fost anexată plângerea înaintată de către reprezentantul părții vătămate Asociației Obștești „Uniunea Veteranilor Războiului din Afganistan a Republicii Moldova”, constatând că, XXXXXX, prin care acesta a prezentat lista tuturor bunurilor sustrase din oficiu AO „Uniunea Veteranilor războiului din Afganistan a Republicii Moldova” în data de 21 mai 2015, precum și prețul per unitate și suma totală al prejudiciului material cauzat prin infracțiune - 51 272 lei, de aceea argumentele avocatului recurent în acest sens sunt neîntemeiate.

Mai mult decât atât, Colegiul penal menționează, că recurentul în susținerea argumentelor sale, precum că mărimea prejudiciului material cauzat prin infracțiune nu a fost corect stabilit de către instanțele de judecată, invocă temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, considerând că instanța de apel a admis *o eroare gravă de fapt*, care a afectat soluția instanței, dar, de fapt, solicită o reapreciere a probelor.

În acest sens Colegiul penal subliniază, că *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art. 6 pct. 11) Cod de procedură penală și anume, stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

De asemenea, Colegiul lărgit consideră nefondate și alegațiile recurentului în ce privește faptul că, în procesul penal nu a fost înaintată acțiune civilă în modul stabilit de lege și în acest sens, Colegiul menționează că, deși nu a fost înaintată acțiune civilă privind recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiunea săvârșită de inculpați, din materialele cauzei se constată că, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 02 iunie 2015 a fost recunoscută AO „Uniunea Veteranilor Războiului din Afganistan a Republicii Moldova” ca parte civilă în cauza dată.

Colegiul lărgit menționează că, potrivit jurisprudenței CtEDO (*cauza Moreira de Azevedo c. Portugal, 23.10.1990*) Curtea a decis, că atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres,

repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit.

Reieșind din prevederile legale expuse supra, instanța de recurs consideră că n-a fost argumentată în recursul depus prezența în speța examinată a erorilor de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate în această parte.

8.2. În ce privește temeiul de drept invocat de către partea apărării prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului atunci când a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului, Colegiul penal lărgit constată, că este acesta este incident speței date, ținând cont de modificările operate în dispoziția normei art. 126 alin. (1) Cod penal prin art. I, pct. 3 al Legii nr. 207 din 29.07.2016 cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare la 28.10.2016.

Astfel, art. 126 alin. (1) Cod penal în redacția Legii indicate supra are următorul cuprins:

„(1) Se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

(1¹) Se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.”

Astfel, salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2015, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 974 din 04.12.2014, în vigoare din 09.12.2014, constituia 4 500 lei, iar ținând cont de reglementările art. 126 alin. (1) Cod penal, în vigoare din 28.10.2016 în coraport cu circumstanțele cauzei (timpul comiterii infracțiunii) proporții mari constituie 90 000 lei, iar proporții deosebit de mari constituie 180 000 lei.

Reieșind din învinuirea înaintată inculpaților și faptele constatate de către instanțele de fond, Colegiul lărgit reține, că infracțiunea de furt a fost comisă de către inculpați la data de 21 mai 2015, fiind recunoscuți vinovați în sustragerea bunurilor altor persoane în valoare totală de **51 272 lei.**

Deci, Colegiul conchide că valoarea bunurilor sustrase de către inculpații Sadovnic Victor și Țulea Cristian, raportată la noile prevederi legale, favorabile inculpaților, nu constituie nici proporții mari, nici proporții deosebit de mari.

Astfel, în speța dată, devin aplicabile prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit

faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Legea nr. 207 din 29.07.2016 cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare la 28.10.2016, are efect retroactiv, întrucât ameliorează situația inculpaților Sadovnic Victor și Țulea Cristian, or, valoarea bunurilor sustrase de către aceștia - **51 272 lei**, potrivit legii vizate, nu constituie proporții mari, după cum a fost înaintată învinuirea.

Având în vedere raționamentele expuse mai sus, instanța de recurs consideră necesar de a reîncadra juridic fapta incriminată inculpaților Sadovnic Victor și Țulea Cristian din prevederile art. 186 alin. (4) Cod penal pe art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal - *Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, ținând cont de indicii calificativi incriminați inculpaților prin rechizitoriu și constatați de către instanțele de fond, cu excepția celui privind valoarea de referință a bunurilor sustrase.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a admite recursul ordinar declarat de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpaților Sadovnic Victor și Țulea Cristian, cu casarea parțială a hotărârilor adoptate pe caz, în latura penală, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit căreia Sadovnic Victor Ilie și Țulea Cristian Vladislav se recunosc vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal cu stabilirea pedepsei în limitele sancțiunii acestei norme penale, ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, reținute de instanțele de fond, totodată, luând în considerare și reîncadrarea acțiunilor inculpaților în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, care potrivit art.16 Cod penal se califică ca o infracțiune mai puțin gravă.

8.3. În ce privește temeiul de drept invocat de către partea apărării prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, potrivit căruia aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, Colegiul penal consideră, că sunt neîntemeiate argumentele recurentului privind încetarea procesului penal în privința inculpaților în baza Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece conform prevederilor art. 10 alin. (1) lit. k) al Legii vizate art. 1-9 din Lege nu se aplică persoanei: k) învinuite, inculpate sau condamnate, care nu a reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiunea pentru care este urmărită sau, după caz, a fost condamnată. În cazul persoanei condamnate se va ține cont de prejudiciul stabilit prin hotărârea judecătorească.

Din materialele cauzei rezultă că inculpații și-au recunoscut vina parțial, confirmând sustragerea bunurilor, însă nu au recunoscut suma prejudiciului cauzat prin infracțiune și nu au reparat acest prejudiciu, ceea ce constituie un impediment în aplicarea prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 în privința acestora.

Reieșind din prevederile legale expuse supra, instanța de recurs consideră că n-a fost argumentată în recursul depus prezența în speța examinată a erorii de

drept, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate în această parte.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, decizia instanței de apel, precum și sentința instanței de fond, urmează a fi casate parțial, în latura penală, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

9. În conformitate cu prevederile art. 433 alin. (1), 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Bulbuc Boris în numele inculpaților Sadovnic Victor și Țulea Cristian, casează parțial sentința Judecătoreiei Botanica mun. Chișinău din 25 aprilie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Sadovnic Victor Ilie și Țulea Cristian Vladislav**, în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre în această parte, după cum urmează:

Sadovnic Victor Ilie și Țulea Cristian Vladislav se recunosc vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, pentru fiecare, pe un termen de 1 (un) an 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârilor, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **04 mai 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Moraru Petru